

Geç Kalmışlığın Getirdiği Vurukla

– GüneriYILDIZ · 03 Nisan 2013

GEÇ KALMIŞLIĞIN GETİRDİĞİ VURUKLA

Uzak bakışların ve umutsuz varışların hayalimdi
Gözlerimde donup kalan...

Düşlerin gölgesinde geçip giderken bayram
Arifesinde kalmış yalvarışların
Arkasında bir hayat zinciri
Halka halka koparmış kendini
Dağıtmış gibi saçılırken yerlere
Yoktu geride kalanlara ikram

Hiç mi bitmeyecek mutluluğu
Tatmadan, hayatın son bulması burada
Hiç mi bayrama dönüşmeyecek
Gözlerimde senle ben
Dudak dudağa
Ve uzağa
Kaçmadan
Hiçlerle yok olmadan, kapanmadan ağızlar
Ne ya da neyle... başlayan soruların
Kestirme olmayan doğru cevabı olacak mı
Kuruyacak mı hayatın bizle alay eden sululuğu
Ve
İnsanın kendisiyle bitmeyen yarışlarda
Çok şeyi göz ardı ederek koşması

İnsan unuttur çok şeyi nefsinin öne alırken
Hep kazanmaktır emeli
Kaybetmeyi sevmez asla
Ondan kaybolur çoğu günü yaşla
Ve insan kaybedeceği ortamları da kendi hazırlar
Önce kirletir sonra kirlettiği ortamdan usanır

Dövünür... ölür... öldürür
Oysa insan olsa en başta hep güldürür

En nihayet ayrılık vakti gelince gökler
Kararır kapanır pencereleri gibi kocaman konakların
Kasvetli taş duvarları andırıp
Homurdanmaya başlar yağmur sonrası dolan
İlkbahar dereleri gibi

Uzak bakışların ve umutsuz varışların hayaliydi
Gözlerimde donup kalan...

Düşlerin gölgesinde geçip giderken bayram
Arifesinde kalmış yalvarışların
Arkasında bir hayat zinciri
Halka halka koparmış kendini
Dağıtmış gibi saçılırken yerlere
Yoktu geride kalanlara ikram
Ellerim bomboş
Yüzümde donuk bir ifade
Anlamı yok

Düşündüm de; okuduğum onca şiirden
Ve romandan, öyküden aklımda kalanları
Ve gezi notlarından
Kaçan atları bir bir getirip zihnime..., içlerinden sen
Hangisiydin benim unutamadığım acaba
Seçemedim geç kalmışlığın getirdiği vurukla...
Beni bağışla
Gidiyorum Elveda

(14.09.2012 / Elazığ)
Güneri Yıldız